

Народилася 7 листопада 1951 р. в с. Кримному Камінь-Каширського району Волинської області. В 1966–1970 рр. навчалася в Нікопольському педагогічному училищі. В 1970–1975 рр. здобувала фах викладача української мови та літератури в ДДУ. Там же в 1975–1980 рр. навчалася в аспірантурі.

У 1984 р. в КДУ ім. Т. Г. Шевченка захистила кандидатську дисертацію «Концепція людини в новелістиці Степана Васильченка. Особливості жанрово-стильових форм вираження». З 1980 до 1990 р. працювала в ЗДУ на посадах асистента, старшого викладача та доцента кафедри української літератури. В 1991–1994 рр. — докторант Інституту літератури ім. Т. Г. Шевченка НАН України, де в 1996 р. захистила докторську дисертацію на тему «Українська література кінця XIX — початку XX століття і античність. Шляхи реценції» (науковий консультант — д-р філол. наук, проф., акад. М. Г. Жулинський). У 1996–2003 рр. — завідувач кафедри теорії літератури й журналістики, декан філологічного факультету ЗДУ. З 2000 р. — професор кафедри теорії літератури й журналістики. З 2003 р. — завідувач кафедри української філології Гуманітарного університету «Запорізький інститут державного та муніципального управління».

З 2004 р. до сьогодні — завідувач кафедри культурології та українознавства Запорізького державного

**ТУРГАН
Ольга Дмитрівна**

*Доктор філологічних наук,
професор*

медичного університету. Автор понад 120 наукових праць, серед яких три монографії: «Українська література кінця XIX — початку XX століття і античність. Шляхи сприйняття і засвоєння», «Степан Васильченко. Життя та творчість», «Універсальні категорії в системі літературного твору (модерністська та постмодерна світоглядно-художні парадигми)» (у співавторстві з Т. В. Гребенюк).

Під керівництвом О. Д. Турган захищено десять кандидатських і одна докторська дисертація. Продовжує керувати дослідженнями здобувачів різних наукових ступенів. Член спеціалізованої вченої ради Дніпропетровського національного університету, член експертної ради з літературознавства ВАК України. Учасник багатьох міжнародних і всеукраїнських конференцій і семінарів, що проводилися як в Україні, так і за кордоном (Росія, Білорусь, Литва, Польща, Чехія тощо). Проходила стажування у Швеції, Інституті Fojo (2003).

Нагороджена орденом «За заслуги перед Запорізьким краєм» III ступеня (2011), медаллю «За розвиток Запорізького краю» (2013), Почесною грамотою МОН України (1996), Почесною грамотою з нагрудним знаком Кабінету Міністрів України (2000), грамотами Запорізької облдержадміністрації та Запорізької обласної ради, член Президії Товариства «Знання».

Народився 22 жовтня 1924 р. в с. Мічуринську Тамбовської області (Росія). В 1942 р. закінчив середню школу в с. Алексіївці (Татарська АРСР). У 1942–1943 рр. був курсантом Ленінградського артучилища № 3. Під час Другої світової війни брав участь у бойових діях на Західному фронті. В 1943 р. був командиром артилерійського взводу полку № 422. В 1943–1944 р. перебував на лікуванні в евакошпиталі м. Томська. В 1945–1950 рр. навчався на російському відділенні історико-філологічного факультету Дніпропетровського державного університету.

В 1950–1953 рр. був аспірантом Московського державного університету, а вже в 1954 р. під керівництвом проф. Т. П. Ломтева захистив кандидатську дисертацію на тему «Терминологическая лексика «Русской правды», здобувши науковий ступінь кандидата філологічних наук.

Із 1953 р. працював завідувачем кафедри російської мови ЗДПІ, а з 1966 р. — доцентом цієї кафедри. В 1968–1972 рр. обіймав посаду доцента Дніпропетровського державного університету.

В 1972 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора філологічних наук на тему «Семантика соціальних термінів восточнославянских

**ТУРКІН
Володимир
Миколайович
(1924–1996)**

*Доктор філологічних наук,
професор*

языков XIV–XVI вв.». У 1973 р. отримав науковий ступінь доктора філологічних наук і працював професором кафедри російської мови ДДУ.

В 1975–1989 рр. — завідувач кафедри загального мовознавства ДДУ, а згодом — професор цієї ж кафедри. Крім теоретичних курсів, читав практичні курси польської, сербохорватської, чеської та латинської мов.

Автор 122 наукових праць і кількох навчально-методичних посібників. Разом із проф. О. М. Шиловським очолював термінологічну школу ДДУ, плідно працював у галузі історичної лексикології та фразеології.

Під його керівництвом успішно захищено дві докторські та 18 кандидатських дисертацій. Був членом спеціалізованої вченої ради із захисту докторських дисертацій за спеціальностями «Українська мова» та «Російська мова» при ДДУ.

Нагороджений орденами Вітчизняної війни I та II ступенів, медалями «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941–1945 рр.», шістьма ювілейними медалями до Дня перемоги у Великій Вітчизняній війні, медаллю «Ветеран праці», нагрудними знаками «Переможець соцзмагання», «За відмінні успіхи у праці».

Помер 20 березня 1996 р.